

ham. Det ærede Medlem optraadte som det bestaaendes Forsvarer imod os Omstyrtere og sagde, at vi skulde holdes ude, hvor han og hans regere, saaledes som de gøre over for Soldaterne. Jeg siger: Skal saa det ærede Medlem, dersom han ikke var det bestaaende Samsunds Forsvarer med den Stilling, han har, og som vi have givet ham her i vort Land. Han har en godt garderet Stilling og en god Gage, som sætter ham i Stand til at leve godt, han er vel situeret her i vort Samsund, uden at han, som han sagde i Gaar nok saa flot, behøver at overanstrengte sig noget videre. Han er i Stand til at indtage bedre Middage o. s. v., naar det behager ham, men det er jandelig ikke alle, der kunne det. Han er i Stand til at flæde sig i en straalende Uniform . . .

Formanden (Høgsbro): Saa personlige Bemærkninger ere ikke nødvendige for at føre Forhandlingerne her.

P. Holm: Ja, dersom jeg maa saa Tilladelse til at imødegaa det ærede Medlem, saa bliver jeg nødt til at tale ud fra det Synspunkt, jeg har til hans Stilling; ellers maa jeg naturligvis frasalde Ordet.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem maa naturligvis tale ud fra sit Synspunkt, men han maa bruge saadanne Udtryk, at de kunne passere her i Salen.

P. Holm: Ja, det er saamænd ikke godt at vide, hvad der kan passere her i Salen. Jeg mener nu, at det ærede Medlem har talt saaledes om de Sager, der ere forelagte her, at det berettiger mig til at kritisere ham og hans ligestillede. Den Stilling, han indtager her i Samsundet, er saa vel garderet, og han og den Klasse, hvortil han hører, ere saa vel situerede, at der er noget berettiget i, at der er en Del andre Medlemmer her i Samsundet, som misunde dem deres Stilling. Det vil den ærede Formand maasse tillade mig at sige. Det, jeg har talt om, er, hvorledes de Herrer militære ere situerede, der saaledes kunne dominere, som de gøre her i Landet, medens vi andre sldde og slæbe for at strabe saa mange Penge ind i Statskassen, som muligt, for at tilvejebringe Samsundsvelstanden, hvormod de Herrer gøre sig den største mulige Umage for at saa Millionerne til at rulle til deres unyttige Ting. De have rejst Fæstninger, som de og deres Venner kunne brede sig over, og de have gode og vellønnede Stillinger, det kan ikke nægtes. Naar saa

oven i Købet Medborgere ere saa venlige at vælge det ærede Medlem til Folketingsmand, saa at han kan irettesætte os andre, naar vi kritisere dem, fordi de gøre for store Fordringer, saa synes jeg, det vilde være stammeligt, dersom han ikke vilde være det bestaaende Samsunds Forsvarer. Men det ærede Medlem maa tillade, at der er andre Folk her i Landet end han og hans Standsfæller — vi ere en hel Del andre — der trænge til ogsaa at leve i dette Land og maasse have nok saa megen Berettigelse dertil som de Herrer. Naar det kommer til Stykket, bliver det jandelig os, der skulle staffe alt det til Beje, som de Herrer skulle bruge, hvis de overhovedet skulle vedblive at bruge noget; ellers kom de til at indtage samme borgerlige Stilling, som vi, og give sig af med noget nyttigt, noget for Samsundet nyttigt. Det kan være, de Herrer tro, at den Gerning, de udføre, er overordentlig nyttig. Det faar det blive de Herrer's egen Sag at tro, og det kan jo være, at de ere fuldstændig overbeviste derom, men produktive ere de ikke, de ere kun forbrugende, ikke flabende. Nu kan jeg godt forstaa, at naar man indtager en saa fremragende Stilling som det ærede Medlem, naar man har saa gode Venner som han, f. Eks. Krigsministeren, Bestyreren af Soldaterhjemmet, følger man Træng til at slaa et ordentligt Slag imod dem, der ville nedbryde den bestaaende Samsundsorden, og saa gør det ærede Medlem sig til Helt og siger: Væk med „Socialdemokraten“! den har intet at gøre inden for de Døre! Vi skulle nok holde det Kram ude! Ja det er en Hestebedrift; som det ærede Medlem der udfører, og jeg kan godt forstaa, at det er noget, der tilfredsstiller ham, men hans Stilling bliver dog derved lidt underlig. Hvis han kunde forbyde „Socialdemokraten“, saa tvivler jeg ikke om, at det vilde være en stor Svir for ham, men saa snart han kommer uden for Soldaterhjemmets Dør, og saa snart Soldaten kommer uden for den, ja, saa finde de „Socialdemokraten“ alle Vegne paa alle Restaurationer, paa alle offentlige Steder, i de fleste smaa Hjem, hvor Soldaten har sit Tilhold i de forskellige Byer. De kunne kæmpe mod „Socialdemokraten“ og slaa deres Slag saa meget, de ville, haade inden for Kasernerne og uden for, saa bliver det dog kun Slag i Luften. De slaa dog ikke „Socialdemokraten“ og dens Ideer ihjel med al deres Hestemod. Et undret mig, at det ærede Medlem kunde finde sig i, og det var, at „Politiken“ kom i Soldaterhjemmet, den var ikke farlig, mente han. Dette er et